

[Niels Ravn.]

slagterier — sådan forstår jeg lovforslaget — så vidt det er gørligt. Jeg har forstået af ministerens lovforslag, at man vil give en dispensationsperiode på 2 år, og det synes jeg også er rimeligt. Jeg vil gerne i denne forbindelse spørge, hvor mange slagterier vi egentlig har, om det er enkelte større eller mange små, eller hvordan det ligger, og hvordan mulighederne er for autorisation af de bestående slagterier. Det er det ene afgørende område i lovforslaget.

Det andet er, at man giver ret til at opkræve afgifter såvel ved ind- som udførsel af kaniner og de forskellige former for kaninkød og endvidere også en slagteafgift. Disse afgifter skal gå til fremme af kaninavl i forbindelse med fællesudvalget til kaninavlens fremme. Også dette kan vi fra mit partis side tiltræde.

Endelig er der det tredje afgørende nye, at man indfører en dyrlægekontrol med slagtingen af disse dyr. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at det sker efter krav fra udlandet. Jeg kunne i den forbindelse have lyst til at spørge, hvorfra dette krav er kommet, idet det måske samtidig vil give et lille fingerpeg om, i hvilken retning vor eksport går.

Stort set kan vi altså tiltræde lovforslaget, som det foreligger. Der kan være enkelte ting, man måske kan søge nærmere klarlagt i det udvalg, som den ærede ordfører før mig gav udtryk for, at han ønskede nedsat, og jeg skal med disse få bemærkninger tilsige lovforslaget en velvillig behandling.

Kirkegaard: På det radikale venstres vegne vil jeg anbefale det lovforslag, som her er til første behandling. Lovforslagets formål er jo — som det allerede er sagt — at støtte en rentabel produktion af kaniner. Der er allerede landet over en betydelig interesse for det lille husdyr, og indtægterne ved eksport af kød, skind m. v. er stærkt stigende. Der, hvor pladsforholdene tillader det og mulighederne i øvrigt er til stede, er det sikkert med tiden muligt at skaffe en ganske god indtægt ved at opdrætte kaniner, og eksporttallene synes da også at tyde på, at det ikke alene er en hobby eller fritidsinteresse, det drejer sig om; der skal nu engang mange kaniner til at

skaffe landet en indtægt på 15 mill. kr. Jeg er sikker på, at det foreliggende lovforslag vil støtte den udvikling, som allerede er godt i gang, og mener derfor, at lovforslaget bør gennemføres.

Morten Lange: Det er en gammel tradition i dansk politik, at hvis man har behandlet lovforslag om oksebremselarver eller lignende, så er der store chancer for, at der bliver valg. Det trak jo noget op til, at dette lovforslag om kaninavl kunne have fået en tilsvarende virkning, men årsagen til, at det måske ikke får det, blev i virkeligheden fremstillet så klart af det ærede medlem, der var ordfører for partiet venstre, som i denne forbindelse spiller en rolle. Det er i virkeligheden spørgsmålet, om man skal mærke hvert enkelt dyr, eller om det er tilstrækkeligt at mærke hele partiet. Det har altså med andre ord vist, at det ærede medlem var helt inde på, at dette lille lovforslag og valgchancerne på mærkelig vis alligevel hang sammen. Man kunne måske tilføje til partiet venstre, at der i forbindelse med kaninavl også er noget, som hedder, at man skal sørge for at holde burene lukket. Det er givetvis et vigtigt og afgørende synspunkt, og dermed kan jeg knytte an til lovforslages § 1.

Ved kaniner forstås i denne lov tamkaniner. Det er i virkeligheden en meget vanskelig paragraf. Her i landet har vi mig bekendt kun tamkaniner, hvoraf nogle er sluppet løs og løber vildt omkring; jeg ved ikke rigtig, om de, hvis man skyder sådan nogle på en eller anden ø, er inde under loven eller ej. Men alle disse problemer hører naturligvis andetsteds hjemme, og nogle af dem er endelig uvæsentlige.

Tilbage bliver, at vi står over for en lovgivning, som i sit princip er en hjemmemarkedsordning. Det er noget, mit parti normalt ser på med betydelig skepsis. Når vi er indstillet på at lade dette lovforslag passere, skyldes det, at vi anser denne hjemmemarkedsordning for ikke at være ret meget hjemmemarkedspræget. Vor kaninavl er i hovedsagen åbenbart en eksportforretning, og hjemmemarkedsafdelingen af den spiller en såpas dæmpet rolle; vi vil derfor hellere hæfte os ved de positive træk, der findes i lovgivningen, som, så vidt vi kan bedømme det, har muligheder for ret effektivt at fremme